

undervisningsministeren skulle kunne nedlægge forbud mod brevkoleundervisning, som ikke svarer til, hvad den giver sig ud for, eller til den betaling, der kræves. Dette skyldes bl. a. vanskelighederne ved at fastsætte klare kriterier for, hvilke krav af pædagogisk og økonomisk karakter, der i så henseende måtte fordres opfyldt af en brevkole, og at man ved en sådan ordning ville give undervisningsministeren beføjelser ud over det af loven i øvrigt omfattede område.

Aftenskoleudvalget har derimod peget på muligheden af at modvirke uheldige forhold på brevkoleundervisningens område gennem en udbygning af den frivillige statskontrol, eventuelt kombineret med statstilskud, og gennem strafansvar for urigtig avertering. Samtidig anbefaler udvalget, at der ydes tilskud til forsøgsarbejde inden for brevkoleundervisningens område, bl. a. til lærerledet korrespondanceundervisning og til en kombination af TV- og brevundervisning.

Til § 88.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs §§ 41 og 42, stk. 2 og 3. Man har anset det for at være af væsentlig betydning — både for undervisningen, skolerne og eleverne — at man i videst muligt omfang fra statens side har indsigt med brevskolernes forhold. Man har derfor ikke ment som i gældende lov at burde gøre det til en betingelse for at blive undergivet tilsyn af undervisningsministeriet, at undervisningen skal gives mod betaling, eller at undervisningen skal være af den i kapitel III om aftenskoler angivne art.

Man har fundet det uforment udtrykkelig at gentage den i gældende lovs § 42, stk. 3, indeholdte bestemmelse om, at der med tilslutning af vedkommende fagminister kan etableres tilsvarende tilsyn med brevkolekursus, der sigter mod offentlige eller af det offentlige godkendte eksaminer, som ikke omfattes af ungdoms- og aftenskoleloven. En tilsynsordning også med sådanne brevkoler er omfattet af ordene i nærværende bestemmelse.

Reglerne om tilsynet foreslås i overensstemmelse med gældende lov fastsat af undervisningsministeren. Det er tanken, at de herom allerede fastsatte bestemmelser, der bl. a. vedrører brevmaterialet, lærerne, kursusafgiften og opsigelsesreglerne i alt væsentligt vil blive opretholdt.

Til § 89.

Bestemmelsen om, at brevkoler, der er undergivet undervisningsministerens tilsyn, må benytte betegnelsen „statskontrolleret brevkole“, svarer til den gældende ordning efter lovens § 42, stk. 2.

Bestemmelsen om, at andre brevkoler ikke må benytte denne betegnelse eller andre betegnelser, der er egnet til forveksling hermed, og at overtrædelse heraf straffes med bøde, svarer til § 17 i lov nr. 191 af 4. juni 1964 om godkendelse af handelskoler, tekniske skoler samt maskinmester- og maskinistiskoler og tilskud m. v. til disse skoler. Efter nævnte bestemmelse bliver der dog også tale om strafansvar for den, der uden at have opnået godkendelse efter den pågældende lov averterer med uddannelser, der fører til godkendte prøver eller eksaminer inden for de af loven omfattede skoleområder. Det vil imidlertid ikke være hensigtsmæssigt at optage en sådan udvidet bestemmelse om strafansvar i nærværende lovforslag som en generel bestemmelse, da reglerne om eventuel godkendelse som betingelse for at kunne give undervisning, der fører frem til anerkendte prøver og eksaminer, er forskellige inden for de enkelte uddannelsesområder.

Aftenskoleudvalget har som et alternativt forslag overvejet et mere generelt forbud mod misvisende avertering. Udvalget er dog meget tilbage for på nuværende tidspunkt, hvor man står over for problemet om brevundervisningens indpasning i den almindelige undervisningsstruktur, at foreslå en sådan strengere bestemmelse indført.

Til § 90.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs § 42, stk. 1.

Da det i overensstemmelse med aftenskoleudvalgets forslag fortsat skal være en frivillig sag for en brevkole, om den vil underkaste sig den kontrol, der er nødvendig for at opnå betegnelsen statskontrolleret, må man søge til statskontrollen at knytte så mange fordele, at det vil animere de flest mulige brevkoler til at lade sig kontrollere. Den væsentligste fordel må formodes at ligge i selve betegnelsen, men det forekommer rimeligt også at gøre retten til statstilskud betinget af, at skolen er statskontrolleret. De øvrige betingelser for at opnå statstilskud svarer til gældende lov med følgende begrænsninger:

a) Det er ikke nævnt som en betingelse, at undervisningsplanen skal være godkendt, da det allerede følger af kravet om, at skolen skal være statskontrolleret.

b) Man har i forhold til gældende lov ment at kunne nedsætte kravet til det mindste årlige antal besvarede undervisningsbrev fra 500 til 300, hvilket i forhold til det krævede mindste elevtal på 50 svarer til 6 besvarede undervisningsbrev i gennemsnit pr. elev.